

Stanisław Lewandowski

Węgierka, gm. Roźwienica, woj. przemyskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 254

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania miały na celu: 1/ odsłonięcie dawnych brukowanych poziomów użytkowych, 2/ uzyskanie pełnego profilu stratygraficznego.

Odsłonięto cztery poziomy bruków: najmłodszy może być datowany na schyłek XIX wieku, najstarszy zaś zapewne na wiek XVI /bruk starannie ułożony z niedużych otoczaków, wypełniających kwatery wyznaczone przez pasma większych kamieni biegnące wzdłuż linii wschód-zachód/. Nieco powyżej trzeciego poziomu bruku odkryto w warstewce piasku przemieszanego ze spalenizną 72 monety z okresu panowania Jana Kazimierza. Całec osiągnięto na głębokości około 3,40 m. Najstarszą warstwę osadniczą można zapewne odnieść do I ćwierci XIV wieku.

Materiały znajdują się PAK PP PKZ O/Warszawa.

Badania terenowe zostały zakończone.

WĘGIERKA, gm. Roźwienica
woj. przemyskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Stanisław Lewandowski.
Finansował WKZ w Przemyślu. Drugi sezon
badań, Ruiny zamku bastejowego z XVI wieku.

Ruiny będące przedmiotem badań, to pierwotnie budowla z kamienia, na planie czworoboku /około 40 x 40 m/ z cylindrycznymi bastejami na narożach. Z trzech stron otaczały ją fosy. Obecny stan zachowania zamku to: bastėja narożnika północno-zachodniego oraz zabudowania /o nieustalonym bliżej pochodzeniu/ w północnej i zachodniej części dziedzińca. Fosa są prawie zarównane i zabagnione. Celem badań było ustalenie pierwotnego zarysu fortyfikacji murowanych i ziemnych, w związku z koncepcją planowanych prac konserwatorsko-architektonicznych.

Wykopaliska były kontynuacją prac rozpoczętych jesienią 1978 r. Założono 20 wykopów o łącznej powierzchni około 250 m². Niektórych wykopów nie udało się wyeksplorować do calca z powodu wysokiego poziomu wód gruntowych. W wykopach stwierdzono dużą ilość fragmentów ceramiki, głównie XVI-to i XVII-wiecznej, ponadto kilka skorup pradziejowych o chronologii trudnej do określenia. Najwcześniejszym rezultatem badań było odkrycie dwu murów równoległych, w odległości około 7,8 m od siebie, tworzących zapewne południową pierzeję zamku. Prace zostały przerwane przez inwestora z powodu ograniczenia funduszy i ustalony program nie mógł być zrealizowany.

WROCLAW
pl. 1 Maja

patrz
późne średniowiecze

ZAMOŚĆ
Fortyfikacje

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków